

[Kofod-Svendsen]

Jeg skal blot sige til hr. Glistrup, at i disse dage er der altså sammenfald af møder, så jeg var forhindret i at være til stede under udvalgmødet, men jeg har grundigt læst, hvad vi har fået både fra PROSA og Socialrådgiverforeningen. Jeg stiller gerne til eksamination hos hr. Glistrup. Jeg tror ikke, vi skal tage den eksamination her fra talerstolen, tiden tillader det ikke, men vi kan tage den bagefter. Men der er fuldt ud hold i den argumentation, jeg har fremført.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil godt starte med at forholde mig til den diskussion, der har været mellem fru Lilli Gyldenkilde og hr. Glistrup, for den jo er central også for at diskutere, hvad der er forlig, og hvad der ikke er forlig.

Jeg vil gerne sige meget klart, at det aldrig har været hensigten med det forslag, der blev fremsat, at meget følsomme oplysninger om personlige forhold skulle overlades til arbejdsløshedskasserne, som ikke er offentlige forvaltningsmyndigheder. Det har aldrig været lovforslagets hensigt, og derfor kan jeg bekræfte fru Lilli Gyldenkildes formodning om, hvad der er indholdet i den lovgivning, vi skal gennemføre.

Jeg vil også godt sige om det ændringsforslag, der nu bliver diskuteret, at der jo står i bemærkningerne til ændringsforslaget, at »hensigten med ændringsforslaget er at præcisere, at det alene er oplysninger, der er nødvendige for arbejdsløshedsforsikringssystemet, der kan kræves udleveret fra andre offentlige myndigheder. Der kan f.eks. være tale om oplysninger til brug for kontrollen af dagpenge- og efterlønsberegningen.«

Vi har drøftet mellem Arbejdsministeriet og Finansministeriet, om dette ændringsforslag var nødvendigt, al den stund det faktisk har været vor vurdering, at arbejdsministeren inden for rammerne af lovtæksten, således som den i sammenhæng med vor lovgivning i øvrigt allerede var udformet, administrativt kunne fastsætte de regler, der her er tale om, men vi har følt, da der opstod en debat foranlediget af de henvendelser, der kom til udvalget, at det var hensigtsmæssigt at præcisere det, der hele tiden har været vor hensigt.

Det var grunden til, at vi tog det som en rent teknisk ændring, da vi sendte ændringsforslaget til Politisk-Økonomisk Udvalg, og vi drømte ikke om, da vi sendte ændringsforslaget over,

at nogen i den sammenhæng kunne påberåbe sig forligsbrud. Vi drømte ikke om det, for så ville vi selvsagt have henvendt os til vore forligspartnere forinden med henblik på at få en godkendelse; men vi så slet ikke noget problem, der kunne give anledning til den diskussion, vi har haft her i dag.

Men nu har vi altså fået diskussionen, og derfor er det også nyttigt at se på processen. Og hvis vi ser på det, der er indgået forlig om i forbindelse med finansloven, så hedder det i al sin enkelthed i bilag 3 til Aftale om finanslov 1990: »Begrænsning af fejludbetalinger vedrørende offentlige ydelser: 200 mio. kr.«

Med henblik på at udmønte den aftale gennemfører vi i forvejen en hel del ting administrativt. Det er min vurdering af indholdet af det ændringsforslag, der her diskuteres, at det kunne vi – og det ville vi have gjort – have gennemført administrativt, hvis diskussionen ikke var opstået.

Vi er nemlig ikke enige i, at det er en enorm indskrænkning af lovforslagets hensigt. Vi er ikke enige i, at det vil have kolossale økonomiske konsekvenser. Vi opfatter det som en præcisering. Og jeg føler mig egentlig overbevist om – men jeg kan jo ikke være sikker på det – at vi godt kunne have haft denne præcisering med i det lovforslag, som vi fremsendte til Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti.

Vi fik fra Fremskridtspartiet to forslag til ændringer – det kan jeg bekræfte – men ikke til skærpelser, som hr. Glistrup siger. Vi fik fra hr. Behnke to forslag til sproglige ændringer i bemærkningerne til velvillig overvejelse med henblik på at lette lovforslagets gang gennem Folketinget, og i et brev af 8. maj til hr. Behnke har jeg forklaret, hvorfor vi ikke mente, det var nødvendigt at tage de to sproglige ændringer ind.

Der har altså ikke i forbindelse med lovforslagets behandling overhovedet været diskussion mellem Fremskridtspartiet og os om det, der er substansen i det ændringsforslag, der her er til behandling.

Jeg står nu i den situation, at min ene forligspartner, Fremskridtspartiet, hævder, at der er tale om forligsbrud. Min anden forligspartner, Kristeligt Folkeparti, siger, der selvsagt ikke er tale om forligsbrud ved vedtagelsen af dette ændringsforslag.